H O T Ă R Î R E nr. 3-28/10

În numele Legii

16 aprilie 2010 or. Căuşeni

Judecătoria raionului Căuşeni, Republica Moldova, instanţă compusă din:

Preşedinte judecătorul Ion Sandu

Grefier O.Oxani,V.Caciur

a judecat în şedinţă publică cererile Direcţiei Teritoriale Control Administrativ Căuşeni şi Ecaterinei Baltag împotriva Consiliului orăşenesc Căuşeni cu privire la anularea unui act administrativ

C O N S T A T Ă :

Obiectul litigiului este decizia Consiliului orăşenesc Căuşeni nr.2/5 din 27.02.2009 „Cu privire la reexaminarea deciziei nr. 4/20 din 22.05.2008", prin care s-a dispus abrogarea deciziei nr.8/14 din 28.10.2005 în partea modificării pct.2 din decizia nr. 5/2 din 22.06.2005 şi a indicat temeiul de drept de concediere a E.Baltag din funcţie, – art.86 (1) lit.p) din CM.

DTCA Căuşeni, invocînd în drept prevederile art. 65 (4) din Legea privind actele normative ale Guvernului şi ale altor autorităţi ale administraţiei publice locale, art.69 (1),(2) ale Legii privind administraţia publică locală, a acţionat direct în instanţa de contencios administrativ Consiliul orăşenesc Căuşeni, solicitînd anularea deciziei nr.2/5 din 27.02.2009 „Cu privire la reexaminarea deciziei nr. 4/20 din 22.05.2008".

Ecaterina Baltag, la 25.01.2010, a depus cerere în contestarea aceleiaşi decizii, invocînd emiterea ei contrar prevederilor legale pertinente şi neexaminarea prealabilă a acesteia în comisia de specialitate.

Reprezentantul DTCA Căuşeni, V.Ixarescu, în cadrul şedinţei de judecată a susţinut pretenţiile pe temeiurile de fapt şi de drept indicate în cerere. Nu a înaintat notificare prealabilă Consiliului privind anularea actului administrativ contestat deoarece consideră că decizia contestată are caracter normativ.

Reprezentantul OT Căuşeni a Cancelariei de Stat S.Grosu a preluat acţiunea DTCA Căuşeni şi a susţinut-o pe aceleaşi temeiuri de fapt şi de drept.

Ecaterina Baltag şi-a susţinut acţiunea înaintată şi a explicat că acţiunea ei urmăreşte scopul obţinerii dreptului de revizuire şi anulare a hotărîrilor judecătoreşti irevocabile prin care i-a fost respinsă acţiunea de repunere în funcţie de şef-interimar al ÎM" Solubrizare şi Amenajare" şi de încasare a prejudiciului material şi moral.

Reprezentanţii Consiliului orăşenesc, Anatol Focşa şi T.Garaba, n-au recunosacut acţiunea şi au solicitat scoaterea acesteia de pe rol din motiv că reclamantul n-a respectat procedura prealabilă de contestare a actului administrativ prin depunerea unei notificări în Consiliu sau respingerea acţiunii ca fiind nefondată. Consideră că actul administrativ contestat nu are caracter normativ şi nu cade sub incidenţa actelor prevăzute la art.2,65 (4) din Legea nr.317 din 18.07.2003, invocat de reclamant. Aceiaşi pretenţie înaintată de E.Baltag solicită să fie respinsă şi din motivul omiterii termenului de prescripţie.

Deliberînd iniţial asupra obiecţiilor reprezentantului Consiliului privind nerespectarea de către reclamant a procedurii prealabile de contestare a actului normativ şi scoaterea cererii

de pe rol, precum şi asupra cerinţei de respingere a cererii Ecaterinei Baltag din motivul omiterii nemotivate a termenului de prescripţie instanţa reţine :

Art. 68 din *Legea nr.436-XVI din 28.12.2006* prevede că, în cazul în care consideră că un act emis de autoritatea administraţiei publice locale este ilegal, direcţia teritorială control administrativ notifică autorităţii locale emitente, într-un termen de 30 zile de la data primirii copiei de pe act, ilegalitatea actului controlat, cerînd modificarea sau abrogarea lui totală sau parţială … . În cazul în care, în termenul stabilit (30 zile), autoritatea locală emitentă şi-a menţinut poziţia sau nu a reexaminat actul contestat, direcţia teritorială control administrativ poate sesiza instanţa de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat sau în cazul tăcerii autorităţii locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Conform art. 69 1) din aceiaşi lege, în cazul în care consideră că actul poate avea consecinţe grave, în scopul prevenirii unei pagube iminente, direcţia teritorială control administrativ poate sesiza direct instanţa de contencios administrative după primirea actului pe care îl consideră ilegal, încunoştinţînd de îndată autoritatea locală emitentă.

Conform art. 16 (1),(2) din *Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2003* "Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ şi nu este mulţumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanţa de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv şi repararea pagubei cauzate. Acţiunea poate fi înaintată nemijlocit instanţei de contencios administrativ în cazurile expres prevăzute de lege şi în cazurile în care persoana se consideră vătămată într-un drept al său prin nesoluţionarea în termen legal ori prin respingerea cererii prealabile privind recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei cauzate".

Art. 17 (1) din aceiaşi lege prevede că cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoaşterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la:

a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluţionarea acesteia;

b) data comunicării refuzului de soluţionare a unei cereri prin care se solicită recunoaşterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluţionarea unei astfel de cereri;

(2) Direcţia teritorială control administrativ a Ministerului Administraţiei Publice Locale … sesizează instanţa de contencios administrativ în termenele prevăzute de legile organice cu privire la activitatea acestora.

(4) Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) este termen de prescripţie.

Astfel, raportînd starea de fapt la pevederile art.68 ale Legii nr. *436-XVI din 28.12.2006*, instanţa consideră că DTCA Căuşeni n-a respectat procedura prealabilă de contestare a actului normativ prin notificarea Consiliului orăşenesc şi fără temei a făcut uz de drepturile acordate de art.69 din aceiaşi lege. Însă, dat fiind faptul că legislatorul îi acordă reclamantului dreptul de a aprecia în mod subiectiv că actul administrativ pasibil de contestare poate avea consecinţe grave şi în scopul prevenirii acestora de a sesiza direct instanţa de contencios administrativ,

instanţa nu va face uz de dreptul de a scoate cererea de pe rol pentru nerespectarea procedurii prealabile de către DTCA Căuşeni şi va examina pricina în fond.

E.Baltag a sesizat Consiliul cu cerere prealabilă la 04.03.2009. Prin acrisoarea nr.02/1-24-559 secretarul Consiliului a informat-o pe E.Baltag că cererea ei nu va fi examinată, însă de fapt conţinutul acestei scrisori i-a fost adus ultimei spre cunoştinţă doar la 21.12.2009. E.Baltag a insistat la examinarea cererii ei prealabile şi aceasta a fost examinată de Consiliul la 24.12.2009, fapt despre care reclamanta a fost informată la 11.01.2010 , iar cererea în instanţa de judecată a fost depusă la 25.01.2010. Mai mult ca atît, la cererea şi în interesul E.Baltad actul administrativ a fost contestat de către DTCA Căuşeni. E.Baltad a intervenit în acest proces şi a susţinut activ acţiunea. Din aceste considerente, deşi reclamanta era în drept să sesizeze personal instanţa în termen de 30 zile de la data expirării termenului prevăzut de lege (30 zile) penru soluţionarea cererii prealabile, dar a depus cererea doar după primirea răspusului la ultima, intanţa consideră că E.Baltag a sesizat în termen instanşa de judecată şi cererea ei urmează a fi examinată în fond.

*Audiind părţile, cercetînd înscrisurile administrate sub aspectul argumentelor invocate de părţi**, instanţa reţine următoarea stare de fapt.***

La 22.06.2005 Consiliul orăşenesc Căuşeni a examinat în şedinţa sa activitatea ÎM „Solubrizare şi Amenajare" şi a recunoscut nesatisfăcătoare activitatea şefului-interimar al întreprinderii, d-nei E. Baltag. În aceiaşi şedinţă, în baza propunerii Primarului, ultima a fost eliberată din funcţie prin decizia nr.5/2 din 22.06.2005. Contrar prevederilor Codului Muncii, decizia de eliberare din funcţie a d-nei Baltag E. nu conţinea temeuil de drept al concedierii, însă prin decizia nr.8/14 din 28.10.2005 Consiliul orăşenesc a modificat pct.2 din decizia nr. 5/2 din 22.06.2005, indicînd clauzele de emitere a acesteia şi temeul de drept de concediere a E.Baltag , – art.86 (1) lit.p) din CM.

DTCA Căuşeni şi E.Baltag (ultima de rînd cu pretenţiile de repunere în funcţie şi încasarea prejudiciului material şi moral pentru absenţă forţată de la serviciu) au contestat în instanţa de judecată legalitatea deciziei nr. 5/2 din 22.06.2005. Prin hotărîrea judecătoriei Căuşeni din 05.07.2006, acţiunea în această parte a pretenţiilor reclamanţilor a fost respinsă ca neîntemeiată. Prin hotărîrea menţionată instanţa de fond a constatat că a avut loc o abatere de la legislaţie prin faptul neindicării în decizia nr. 5/2 din 22.06.2005 a temeiului de drept de concediere a d-nei Baltag E., dar în motivarea respingerii hotărîrii a invocat faptul corectării acestei erori de către Consiliu prin decizia nr.8/14 din 28.10.2005.

Prin deciziile CA Bender din 05.11.2008 şi Colegiului Civil şi de contencios administrativ al CSJ din 18.03.2009 hotărîrea instanţei de fond a fost menţinută şi aceasta a devenit irevocabilă.

Conform art. 123 (2) din CPC RM "Faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă pricina şi nu se cer a fi dovedite din nou şi nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleaşi personae".

Instanţa respectă această prevedere legală şi valoarea lucrului judecat irevocabil şi din aceste considerente nu reţine argumentele şi probele reclamantei Baltag axate spre a dovedi ilegalitatea concedierii ei din motivele prevăzute la art. 86(1) lit.p) din Codul Muncii, or obiectul acestui litigiu este altul.

DTCA Căuşeni şi E.Baltag, urmărind acelaşi scop - anularea deciziei nr. 5/2 din 22.06.2005 şi respectiv crearea unui temei pentru revizuirea şi anularea hotărîrii judecătoriei Căuşeni din 05.07.2006, au solicitat Consiliului orăşenesc reexaminarea deciziei nr.8/14 din 28.10.2005, prin care au fost precizate clauzele de emitere a deciziei nr. 5/2 din 22.06.2005 şi temeul de drept de concediere a E.Baltag. Prin decizia nr.4/20 din 22.05.2008 notificarea a fost admisă, fiind abrogată decizia nr.8/14 din 28.10.2005, însă această decizie, nefiind contrasemnată de către secretarul Consiliului, nu a întrat în vigoare şi ultimul a solicitat reexaminarea ei, fapt care se află în deplină corespundere cu prevederile art. 20 al.1 şi 2 din Legea privind administraţia publică locală.

În cadrul reexaminării deciziei nr. 4/20 din 22.05.2008, prin decizia nr.2/5 din 27.02.2009, care şi face obiectul litigiului, Cosiliul orăşenesc a respins notificarea DTCA nr. 26-S/08 din 23.04.2008 şi a abrogat decizia sa cu nr. 4/20 din 22.05.2008. Decizia este legală şi întemeiată, iar motivele de fapt şi de drept invocate în sesizările reclamnţilor nefondate din următoarele considerente.

1.În sensul *Legii nr.317-XV din 18.07.2003*, act normativ este actul juridic, emis de Guvern şi de alte autorităţi ale administraţiei publice centrale şi locale în temeiul normelor constituţionale şi legale, care stabileşte reguli obligatorii de aplicare repetată la un număr nedeterminat de situaţii identice.

Prevederile art. 65. (4) din aceiaşi lege, potrivit cărora "Abrogarea unei dispoziţii sau a unui act normativ are totdeauna caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ iniţial", se răsfrîng doar asupra actelor administrative cu character normativ.

Instanţa a reţinut faptul că toate deciziile enumărate (nr. 5/2 din 22.06.2005, nr.8/14 din 28.10.2005, nr.4/20 din 22.05.2008, nr.2/5 din 27.02.2009) se referă la acte administrative cu caracter individual şi asupra acestora nu se răsfrîng prevederile art. 65 al.4 ale legii nr. *317-XV din 18.07.2003,* invocat de către reclamant ca temei pentru desfiinţarea deciziei contestate.

2.Obiectul deciziei nr.2/5 din 27.02.2009 este reexaminarea unei alte decizii nr.4/20, care n-a fost contrasemnată de secretarul Consiliul, motiv pentru care aceasta n-a întrat în vigoare. Decizia menţionată a fost deja dezbătută de Consiliul la şedinţa din 22.05.2008, Consiliul urmînd doar să dezbată motivele şi argumentele secretarului în justificarea necontrasemnării deciziei. Astfel, examinarea prealabilă a acestei chestiuni în comisia juridică nu era obligatorie.

3.Este evident că reclamanţii, prin contestarea deciziei nr.2/5 din 27.02.2009 urmăresc scopul obţinerii dreptului de revizuire a hotărîrilor judecătoreşti irevocabile, prin care s-au respins pretenţiile E.Baltag cu privire la repunere în funcţie şi încasarea prejudiciului material şi moral, cauzat prin concediere ilegală. Însă reclamanţii sînt de fapt în eroare atunci cînd speră că prin anularea deciziei nr.2/5 din 27.02.2009 vor restabili puterea juridică legală a deciziei nr.4/20 din 22.05.2008, care şi ar servi temeiul revizuirii hotărîrilor judecătoreşti, deoarece această decizie nici odată nu a fost în vigoare dat fiind faptul că n-a fost contrasemnată de secretarul Consiliului, iar aceasta este o clauză obligatorie ce condiţionează întrarea în vigoare a actuui administrativ emis de Consiliu, iar la o nouă examinare Consiliul n-a mai susţinut această decizie, ultima devenind caducă.

Conform art. 25 (1) lit. a) din *Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2003* judecînd acţiunea, instanţa de contencios administrativ este în drept să respingă acţiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripţie.

Astfel, raportînd starea de fapt reţinută de instanţă la prevedrile legislaţiei pertinente, instanţa de judecată ajunge la concluzie că sesizarea Direcţiei Teritoriale Control Administrativ Căuşeni a MAPL RM şi a E.Baltag cu privire la anularea deciziei Consiliului orăşenesc Căuşeni nr.2/5 din 27.02.2009 este neîntemeiată şi ambile acţiuni urmează a fi respinse deoarece pretenţiile reclamantului nu întrunesc temeiurile pentru anularea unui act administrativ prevăzute la art. 26 (1) lit. a)-c) din Legea contenciosului administrativ, justificînd pronunţarea soluţiei prevăzute la art.25 (1) lit.a) din aceiaşi lege.

Conducîndu-se de art. 25(1) lit."a", 27,30 din Legea contenciosului administrativ, art. 238-241 din CPC RM instanţa de judecată, -

H O T Ă R Ă Ş T E :

A respinge ca nefondate acţiunile Direcţiei Teritoriale Control Administrativ Căuşeni şi Ecaterinei Baltag cu privire la anularea deciziei Consiliului orăşenesc Căuşeni nr.2/5 din 27.02.2009 „Cu privire la reexaminarea deciziei nr. 4/20 din 22.05.2008".

Hotărîrea cu drept de recurs la Curtea de Apel Bender în termen de 15 zile.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Ion Sandu**